

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LXVII (62) • ŠTEV. (Nº) 28

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES • 23 de julio - 23. julija 2009

KATYN

FRANCI MARKEŽ

Gledal sem film Katyn, ki ga je mojstrsko in prizadeto - njegov oče je bil tam ubit - posnel znani poljski režiser Andrzej Wajda.

Kaj se je v Katynu (kraj v Rusiji) zgodilo je znano: pobojev 12.000 oficirjev poljske vojske in več tisoč profesorjev, duhovnikov, akademikov, ljudi, ki so imeli v družbi vplivno vlogo, ki jih je zajela Rdeča armada, ko je vdrla na Poljsko nekaj dni za svojimi takratnimi zavezniški Nemci.

Pobili so jih Sovjeti leta 1940 in potem ta zločin naprtili Nemcem, - takrat že vojnim nasprotnikom - ki so ta grobišča odkrili tri leta kasneje, ko so pri vdoru v Sovjetsko Zvezo prišli do tega kraja in so o tem obvestili svet.

Iskal sem morebitne podobnosti z dogajanjem pri nas doma, a ta so potekala v precej različnih okoliščinah.

Dal mi je pa misliti naslednji prizor, da sem ga povezel s stanjem ki vlada v naši domovini že od konca vojne in revolucije pa do danes:

Razvija se že po vojni, pod komunistično vlado na Poljskem. Nastopata dve sestri, mlajša, ko pelje nagrobno ploščo, da bi jo dala na družinsko grobničo, z imenom v Katynu ubitega brata, in navedbo kraja in obletnice smrti - 1940, kar je pa bilo prepovedano pod strogo kaznijo, ker je uradna zgodovina postavljala te umore tri leta kasneje. Na njeno povabilo je prišla tudi starejša sestra, ki se je pa, zaradi oportunitizma ali strahu, vključila v novo nastali politični sistem in jo zato hoče na vsak način prepričati, naj to namesto opusti.

Ker mlajša ne odneha, ji očita, preden jo pusti samo: „... ti si v življenju izbrala pobite“.

„Ti pa pobijalce“, ji odvrne sestra.

Prav to se je dogajalo in se še dogaja v Sloveniji. Vsi dobro vemo, eni in drugi, kaj se je v resnicu dogajalo med vojno in po njej. A eni smo se odločili za resnico, ki jo predstavljajo pobiti, drugi pa za laž - iz strahu ali iz oportunitizma - ki jo še kar naprej ponavljajo pobijalci.

Naših sedem poslanec

„Malim državam bi morali zagotoviti, da imajo možnost priti do vidnejših mest v Evropskem parlamentu in s tem bi institucija postala bolj zanimiva tudi v teh državah“ - tako vidi novi evropski poslanec Milan Zver eno od rešitev za problem vse nižje udeležbe na evropskih volitvah, čeprav je vpliv Evropskega parlamenta vse večji.

Eden od argumentov, zakaj je v majhnih vzhodnoevropskih državah tako nizka udeležba na volitvah, je po njegovih besedah dejstvo, da poslanci majhnih držav težko pridejo do nekega vidnejšega položaja.

A po Zverovih besedah ne gre samo za delitve položajev, temveč še za marnikaj drugega, na primer za dejstvo, da je evropska dimenzija v razmeroma mlađih državah še premajhna, ker te še vedno precej poudarjajo nacionalni interes.

Evropska poslanca Milan Zver in Romana Jordan Cizelj (EPP/SDS) sta imela v Ljubljani prvo novinarsko konferenco po konstituiranju novega sklica Evropskega parlamenta v minulih dneh.

SLOVENIJA-HRVAŠKA

Jadranka kaj drugače?

Hrvaški predsednik Stipe Mesič in premierka Jadranka Kosor sta se sešla na prvem srečanju, odkar je Kosorjeva prevzela položaj. Med drugim sta se pogovarjala tudi o slovenski blokadi hrvaških pristopnih pogajanj z Evropsko unijo.

Mesič je spomnil, da je voditeljem držav v regiji poslal predlog za sprejetje določenih načel sodelovanja v regiji. Poudaril je, da je dvostranska vprašanja treba urejati dvostransko ter na ta način sprostiti pogajanja, da bi lahko vsaka država pospešila vstopanje v EU.

„Če bodo prijatelji iz Slovenije sprejeli predlog, bo lahko storjen nov korak naprej,“ je Mesičev izjava povzela hrvaška tiskovna agencija Hina. Mesič je še dejal, da Hrvaške ne bodo prepoznali kot resnega partnerja v Evropi, če ne bo sodelovala z državami v regiji.

Hrvaška premierka Jadranka Kosor je vnovič dejala, da je vstop Hrvaške v EU poleg reševanja gospodarske krize ena izmed temeljnih nalog njene vlade. Po srečanju s predsednikom spodnjega doma irskega parlamenta Johna O'Donoghuea je ponovila, da bo Hrvaška lahko še letos sklenila pogajanja z EU, če bo Slovenija umaknila blokado.

Kot so še zapisali v vladnem sporočilu za javnost, je Kosorjeva O'Donoghue povedala, da Zagreb pospešeno končuje izvajanje reform in prilaganje svoje zakonodaje standardom EU. Poudarila je, da Hrvaška, v tem smislu izpolnjuje svojo domačo nalog.

Hrvaška premierka Jadranka Kosor je za Hrvaško televizijo (HTV) dejala, da bo delala na reševanju problema slovenske blokade hrvaških pogajanj z EU v okviru znanih stališč

hrvaškega sabora, ki so jih podprle vse parlamentarne stranke. Kot je dodala, prostor za reševanje spora o meji obstaja, pogovore pa je treba nadaljevati.

Kosorjeva je v pogovoru za Dnevnik plus izrazila upanje, da bosta Hrvaška in Slovenija uredili problem meje. Kot dobro pa je ocenila, da sta se slišala s slovenskim premierom Borutom Pahorjem, ki ji je po prevzemu premierskega položaja prejšnji teden čestital med prvimi.

Hrvaška premierka je ponovila tudi predlog svojega predhodnika Iva Sanaderja, da bo Hrvaška umaknila katerikoli dokument iz pogajalskih stališč, če bodo strokovnjaki iz Evropske komisije ali Sveta EU ugotovili, da ta prejudicira meddržavno mejo, ter ob tem pričakuje, da bo Ljubljana še v isti sekundi umaknila blokado hrvaških pristopnih pogajanj z EU.

„Ideološka zastrupljenost nas bo pokopala“

Ujetost v povsod prevladujoči, povsem preživeto ideologijo, v kateri se individualistični liberalizem prepleta z ostanki socializma, nas lahko pokoplje, meni mariborski nadškof koadjutor Anton Stres.

„Zaradi ideološke zastrupljenosti raje govorimo o NOB, domobranach in Cerkvi kot pa o stvarnih in današnjih problemih,“ je dejal za Reporter.

Obenem krščanska vrednostna usmerjenost še naprej ostaja izključena iz javnega prostora, v medijih pa se, kot opozarja Stres, vrstijo grobi napadi na Cerkev, med njimi zlasti sistematicne laži o njenem bajnem bogastvu.

Po njegovih besedah se namreč Slovenija uvršča med tiste države, kjer je vera najbolj porinjena na rob. Javna glasila, posamezni mnjenjski voditelji, celo nekatere politične stranke, „se velikokrat postavlja v sovražno držo do vere in še posebej do Cerkve.“

Še vedno nismo prerasli tistega stanja, ki smo ga poddedovali iz časov komunizma, ko je bila vera tudi po ustavnih definicijah izključena iz javnosti ter opredeljena kot zasebna zadeva. Ta miselnost kar traja in marsikdo noče tistega, kar bi Cerkev lahko prispevala, meni nadškof.

Po njegovem mnenju se tudi s predlogom novele

zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja, „spet uveljavlja anahronističen, ideološki, etatističen partijski model; država in partija - vladajoče stranke se hočejo postaviti na mesto staršev, ki so po naravnem pravu in vseh mednarodnih dokumentih prvi nosilci pravic vzgojanja svojih otrok.“

Stres je tudi prepričan, da imamo v Sloveniji „kar precej smešnih in hkrati škandaloznih poskusov rehabilitacije komunizma, češ da se je komunizem končal že leta '53. Sprejetje imena Titove ceste v času, ko je Evropski parlament sprejel resolucijo o izenačitvi vseh totalitarizmov, pa kaže na norčevanje iz vsega ali pa na brezupno željo, da bi preprečili pohod resnic“. Na vprašanje, kako gleda na razdivjane pojave tajkunizacije v gospodarstvu, je odgovoril, da je ta pojav vezan na ves svet in da gre za prevlado neoliberalizma v gospodarstvu. Pri nas so bili, je nadaljeval, v času tranzicije, na področju privatizacije sprejeti takšni zakoni, ki so nekdanji politični eliti omogočili polastitev družbenega premoženja.

„Gre za vedno iste ljudi, ki so od nekdanjih politično vplivnih postali gospodarsko vplivni, s tem pa so spet politično vplivni. Gre za met, ki se je posrečil naši levici. Družbena moč, ki pa ni samo politična in gospodarska, temveč tudi vzgojno-izobraževalna in medijska, se tako sploh ni porazdelila in je še vedno v rokah istih ljudi,“ je prepričan nadškof.

Pri reševanju gospodarske krize pa se sedanji vladi po njegovih besedah kaže njena ujetost v preživele socialistične, monopolistične in etatistične vzorce z izrazito negativnim odnosom do pluralizma v šolstvu.

Izpostavil je primer Mure: namesto da skušajo za vsako ceno ohraniti obstoječe, bi bilo veliko bolj perspektivno v Prekmurju bistveno dvigniti raven izobraženosti, kar bi omogočilo nove investicije, nova podjetja z višjo obliko proizvodnje in s tem tudi nova in boljša delovna mesta z boljšim zaslužkom.

„Bojim pa se, da ne bomo tega sposobni narediti zaradi levičarske ideologije, ki prevladuje v politični eliti, v sindikatih, v izobraževanju in v medijih, in s tem povezanimi skupinskim interesom. Lahko nas pokoplje ujetost v populoma preživelu ideologijo, ki prevladuje povsod,“ je dejal. Ker je Slovenija sorazmerno majhna, je toliko lažje v njej vzpostaviti - ali bolje - ohraniti stare monopole. To nas lahko pokoplje, še dodaja Stres.

GLEJ...

PRISTAVČANI V SLOVENIJI	2
KAJ PA DELA RAST XXXVIII?	3
„CEFURSKA“ KULTURA?	4

VTISI IZ SLOVENIJE

Uspela turneja

(OD NAŠEGA DOPISNIKA)

Vsaj eno leto nazaj si je Folklorna skupina Pristava

zadala cilj, da po štirinajstih letih ponovi gostovanje v Sloveniji. Naslov skupine je isti, a plesna skupina je močno pomljena, med njimi kar nekaj takih, ki so sinovi in hčere tistih, ki so po Sloveniji plesali leta 1995.

Tako so v mesecu juliju v organizaciji Izseljenskega društva Slovenija v svetu in s podporo Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu dosegli zadani si cilj. Plesali so od Lenarta pa do Trsta, od Škofje Loke do Iga, pa tudi na Ptaju, v Šentjoštu, v Ljubljani, v Šentjakobu in povsod želi aplavze in pohvale. Gledalci so bili veseli njihovih nastopov, pa tudi možnosti, da so se z njimi lahko pogovarjali in navezovali stike v slovenskem jeziku. Znano je, da je folklorna

**V družbi
mag. Janeza
Krambergerja,
župana
občine
Lenart**

dejavnost eden izmed zadnjih javnih znakov narodne zavednosti, ki jo je mogoče gojiti tudi brez znanja jezika. Približevali so se jim taki, ki že dobro poznajo dejavnost slovenske skupnosti, pa tudi drugi, ki so bili začuden nad njihovim navdušenjem do slovenske kulture in so jih spraševali, kako jim to uspe.

Publiko so se predstavljal s plesi iz raznih slovenskih pokrajin, zaplesali pa so tudi argentinski tango in venček argentinskih folklornih plesov, ki so jih bili gledalci še posebej veseli.

Še pred nastopanjem so se v Ljubljani udeležili dvodnevnega seminarja o slovenskem plesnem in drugem izročilu, pri katerem so spoznavali ali utrijevali znanje plesnih korakov in drže, pesmi in različnih noš. Vsebinsko seminarja je preskrbel Javni sklad RS za kulturno dejavnost s koordinatorjem Bojanom Knificem. v tem času so bili skupaj s svojimi kolegi iz Plesne skupine Triglav iz kanadskega Winnipega.

Gostitelji jih niso pustili, da bi samo plesali, ampak so jih razkazali značilnosti vsakega kraja ali mesta. Skupaj z dijaki RASTI38 pa so obiskali tudi tovarno Hidrio Rotomatiko v Idrihi, tamkajšnji rudnik živega srebra,

Številna publike spremlja nastop na Igu

kobariški muzej prve svetovne vojne in si ogledali Tolminsko korito. Po turneji pa so se razbežali, eni hitro domov, drugi pa so si privoščili še nekaj potepanja, saj Evropa ni vedno dosegljiva.

GB

Svetovni slovenski kongres

Svetovni slovenski kongres (SSK) je imel v soboto 11. julija svoj redni občni zbor. Udeležili so se ga delegati konferenc, ki delujejo po različnih država po vsem svetu. Po podanih poročilih in debati so izvolil novo vodstvo, ki povezuje devet konferenc SSK iz vsega sveta.

Novo vodstvo je sestavljeno takole: **Predsednik** prof. dr. Boris Pleskovič (ZDA), **prvi podpredsednik** prof. dr. Dušan Povh (Nemčija), **podpredsednik za Evropo** Marjan Terpin (Italija), **podpredsednik za zamejstvo** prof. Tomaž Pavšič (Slovenija), **podpredsednik za čezmorske dežele** prof. dr. Mateja de Leonni Stanonik (ZDA), **podpredsednik za finance** dr. Carlo Bresciani (Italija). **Izvoljeni ostali člani UO:** Jana Čop (Slovenija), dr. Andrej Fink (Argentina), Gregor Jesenko (Avstrija), Jože Kastelic (Kanada), dr. Majda Kregelj Zbačnik (Slovenija), Frank Rihar (Kanada), Hugo Šekoranja (Slovenija), dr. Martina Valentinič (Italija). **Nadzorni odbor:** Darja Čopi (Slovenija), Jaka Okorn (Slovenija), prof. dr. Peter Šuhel (Slovenija). **Nadomestna člana NO:** Dominik Humar (Italija), prof.

dr. Anton Perdih (Slovenija). **Častno razsodišče:** dr. Marija Bernik (Slovenija), dr. Janez Dular (Slovenija), dr. Marko Dvošák (Nemčija).

Na zboru pa so sprejeli tudi več pobud. Ena od njih je, kot so povedali na novinarski konferenci v Ljubljani, vzpostavitev spletnega foruma, ki bo omogočil še tesnejše sodelovanje Slovencev v tujini.

Oktobra letos bo SSK organiziral šesto konferenco slovenskih znanstvenikov v tujini, je napovedal predsednik SSK Boris Pleskovič. Poudaril je, da je zanimanje znanstvenikov za tovrstne dogodke čedalje večje, številni v tujini živeči slovenski znanstveniki pa se jih udeležijo celo na lastne stroške, saj je zanje stik z domovino zelo pomemben, veliko pa jim pomeni tudi pozornost visokih predstavnikov države ob takšnih priložnostih.

Pleskovič je tudi povedal, da bodo jeseni začeli razmislek o delovanju v prihodnje, saj se SSK bliža dvajsetletnici ustanovitve. Napovedal je še, da bo SSK državni zbor pozval k spoštovanju aprila letos sprejete resolucije Evropskega parlamenta o evropskih zavesti in totalitarizmu.

Tržaški pisatelj Boris Pahor, ki v zadnjih letih z vse večjo mednarodno prepoznavnostjo doživlja svojo drugo literarno pomlad, bo te dni praznoval 96 let. Na ta dan bosta Mladinska knjiga in Cankarjeva založba izdali pet knjig Pahorjevega izbranega dela.

Večno polemični Pahor je s številnimi medijskimi nastopi predvsem Italijanom razkril nekatera zgodbinska dejstva o fašizmu, ki jih je Italija pometla pod preprogo. Pahor je kritičen tudi do slovenske zunanje politike, a v prvi vrsti je še vedno literat; doslej je napisal kar 30 knjig, med najbolj odmevne pa še vedno sodi Nekropola, v kateri je opisal svojo medvojno taboriščno izkušnjo.

Urednik pri Cankarjevi založbi Zdravko Duša je ob projektu izbranih del zapisal: „Pet izbranih knjig iz pisateljevega opusa zarisuje lok zgodbe, ki povzema prvo polovico krvavega evropskega dvajsetletja stoletja med Trstom, nemškimi taborišči in povojskim Parizom. Od Grmade v pristanu do Spopada s pomladjo se srečujemo z liki, ki jih je zgodovina oblikovala in dobesedno žgal. A ob tem Pahorjevo delo presveti tudi bolj mila svetloba: mediteranska luč njemu ljubljenega Trsta. Res je, da so mu največ spoštljivega priznanja prinesli opisi taborišča v Nekropoli; vendar je ta zgodba okrnjena brez njegovega tržaškega opusa. Šele Grmada, Parnik trobi nji in Zatemnitev ter v tem izboru sicer izpuščeno Mesto v zalivu dajejo vzročni in duhovni okvir slovit taboriščni pripovedi.“

Predstavitev knjig in pogovor s slavljenjem bo v Cankarjevem domu prav na Pahorjev rojstni dan, 26. avgusta.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Kar nekaj časa je že preteklo od zadnjih volitev, voda je sicer podvzela razlike korake, a še vedno ni jasno, „kam pes tako moli“. Stranke in skupine posedajo za mizo dialoga, a nihče ni gotov, če bo to služilo skupnemu blagru, ali je le izguba časa. Položaj ni ugoden in, medtem ko ura teče, raste zaskrbljenost tistih, ki jim je mar usoda naroda in države.

Vladna omamljenost. Nek izkušen politični opozovalci je te dni menil, da je najhujše v nastalem položaju to, da še sedaj nihče ne ve, ali je vladno vabilo na dialog resno, ali le zavaja z namenom, da bi pridobili na času in si opomogli po porazu. Predsednica je dialog napovedala na državni praznik 9. julija. Obenem je voda napovedala tudi zasedanje nekakšnega „gospodarsko-socialnega sveta“. Ni še jasno, če bodo v ta svet poklicani tudi predstavniki kmečke dejavnosti. Sploh je problema kmetov ponovno v ospredju, pa nihče v vladni ne izreče jasne besede. Podjetniki so pretekli teden na vodo naslovili posebno poslanico in zahtevali od vlade konkretna ukrepa. Ni bil to prazen pritisk. Njihove zahteve sovpadajo z zahtevami celotne družbe: cene, ki naj jih določa trg ne pa državni tajnik za trgovino, znižanje davkov na izvoz, ureditev statističnega zavoda, da bo merjenje gospodarske dejavnosti odgovarjalo resnicni ne pa vladni fantaziji, itd. Ob vseh teh pojavih voda samo kima, pa nihče ne ve, če soglaša, se spreneveda ali se niti ne zaveda, o čem govorijo. Medtem pa je novi gospodarski minister potrdil sportega in osovraženega državnega tajnika za trgovino, Guillermo Moreno, s čimer je priznal svoj prvi poraz na mestu. Ni pa še objavil ostale sestave svoje ekipe. Tudi ne, kakšna bo smer vlade na gospodarskem področju v novem obdobju. Je bil prehud udarec volilnega rezultata in zakonca Kirchner še nista prišla k sebi?

Sedaj bo šlo zares. Ta teden pa se začenjajo srečanja predsednice z guvernerji. Tukaj pa se ne bo dalo samo kimat z glavo. Guvernerji namreč prihajajo z zelo konkretnimi problemi: hočejo denarja. Sedanji sistem je namreč tako izprijen, da le del javnih sredstev pri pada enemu in koliko drugemu. Poleg tega pa obstaja še druga blagajna, iz katere voda prostodušno deli po kriteriju: vse za prijatelje, nič za sovražnike. In danes so sovražniki vsi, ki so po mnemu bivšega predsednika „krivi poraza“. Zanimivo je to, da bo eden prvih obiskovalcev prav guverner province Buenos Aires, Daniel

Scioli. Stvarno se lahko vprašamo, ali je on sovražnik ali prijatelj. Vsi opozovalci soglašajo, da Kirchner ni imel bolj zvestega (ubogljivega?) sodelavca med volilno kampanjo kot je bil ta človek. A poraz je danes kruta stvarnost. Kakšen bo torej odgovor na prošnjo sredstev? Teh pa je treba veliko, ker se provinca nahaja v obupnem finančnem stanju: potrebuje med 3 do 4 tisoč milijonov pesos, da prebrodi deficitno močvirje, ne da bi se pogreznila in zadušila.

Suhe krave. Dejstvo je, da se je položaj države popoloma spremenil, če ga primerjamo s trenutkom, ko je Nestor Kirchner prevzel vodo leta 2003. Takrat (hvala, Duhalde) in še nekaj let potem, je gospodarstvo raslo in država bogatela. Denarja je bilo dovolj, da je voda izvajala javna (in privatna?) dela, kupovala voljo in glasove. A še pred pojavom svetovne krize se je nekaj zataknilo. Kmečki upor ob vladni prevzetnosti in nenasitnosti je bila prva groba poteza, ki je vrgla gospodarstvo iz ravnotežja. Svetovna kriza je potem le razgalila vse skrite težave. Danes, ko bi voda najbolj potrebovala dodatnih sredstev za uravnotešenje politične barke, je nastopila doba suhih krav. Zato je precej verjetno, da bodo guvernerji odhajali nejevoljni in zaskrbljeni. Verjetno je tudi, da se bo položaj v parlamentu spremenil celo v sedanji sestavi, ki je bila vedno poslušna vladni. Do nastopa novega parlamenta manjka še pet mesecev, a ti bodo prav tako težki kot potem. Dejanska oblast namreč ni več v rokah predsednice, ali njenega moža, temveč guvernerjev, ki imajo večje ali manjše število poslancev in senatorjev. Vsak glas bo vodo drago stal, in treba je prihraniti denarja za tiste ključne trenutke, ko bodo ponovno debatirali predvsem o usodi javnih sredstev za prihodnje leto.

Povsod šcriplje. Skoraj naravno je, da med opozicijo ni enotnosti. Polemika trenutno teče okoli vprašanja udeležbe na vladnem dialogu. Ima pa gospodarski predsednica težave na sindikalnem področju. Mogočni sindikalni vodje so navalili na glavnega tajnika CGT. Hugo Moyano je zapravil precej političnega kapitala, ko je tako zvesto podpiral vodo pred volitvami; sedaj mora z njim deliti usodo poraza. Uporni sindikati so že izjavili, da on ne predstavlja celotnega sindikalizma. Zavzemajo se torej za novo vodstvo glavne delavske konfederacije. Ker pa preko Moyana ne morejo, bo verjetno nastopilo kolegialno vodstvo, morda novi triunvirat. Tragična komedija se nadaljuje.

Druga literarna pomlad

Tržaški pisatelj Boris Pahor, ki v zadnjih letih z vse večjo mednarodno prepoznavnostjo doživlja svojo drugo literarno pomlad, bo te dni praznoval 96 let. Na ta dan bosta Mladinska knjiga in Cankarjeva založba izdali pet knjig Pahorjevega izbranega dela.

Večno polemični Pahor je s številnimi medijskimi nastopi predvsem Italijanom razkril nekatera zgodbinska dejstva o fašizmu, ki jih je Italija pometla pod preprogo. Pahor je kritičen tudi do slovenske zunanje politike, a v prvi vrsti je še vedno literat; doslej je napisal kar 30 knjig, med najbolj odmevne pa še vedno sodi Nekropola, v kateri je opisal svojo medvojno taboriščno izkušnjo.

Predstavitev knjig in pogovor s slavljenjem bo v Cankarjevem domu prav na Pahorjev rojstni dan, 26. avgusta.

SLOVENCI V ARGENTINI

PRISTAVA

Doživeta domobranska proslava

V nedeljo 28. junija smo priredili na Slovenski Pristavi domobransko proslavo, ki je potekala v dveh delih.

V prvem delu je g. Janez Kokalj pričal o svojih doživetjih med komunistično revolucijo na Slovenskem ter o prestanem trpljenju, ko je bil vrnjen v Slovenijo. Priovedo-

vanje je pričel s tem, kako so komunisti ubili njegovega očeta. Enkrat je njegov oče delal v hlevu in videl senco. Vrgel se je na tla in se rešil ko je nekdo streljal nanj. Drugič so partizani prišli zvečer trkat na vrata, da želijo hrane, kar so jim dali skozi okno. Nato so zahtevali, da naj jih spustijo notri. Ker jim niso hoteli odpreti, so razbili vrata, vdrlji v hišo ter šli iskati očeta, ki je spal. Ukažali so očetu naj gre z njimi, a on ni hotel. Nato so ukažali družini naj zapusti sobo in mu ustrelili rafal v glavo.

Po končani vojni se je g. Kokalj kot domobranc umikal v Avstrijo, od koder je bil z ostalimi vrnjen v roke komunistov. Po vrnitvi je bil mučen in prestal m n o g a zasljevanja, dokler ni bil navsezadnje izpuščen. Vrnil se je k striču, pri katerem je nekaj časa delal, nato pa ob prvi priložnosti s

spremljevalcem pobegnil v Avstrijo. Vendar, ker nista imela dokumentov, sta s spremljevalcem pristala v angleškem zaporu. Angleži so imeli analog, po katerem bi ju morali vrniti v Slovenijo. Po nekaj dneh so ju prepeljali nazaj čez mejo. Od tod je g. Kokalj ponovno poskusil pobeg, ki pa se mu je to pot posrečil.

zahvala tudi našemu nadarjenemu scenografu Martinu Zarniku za scene; ter Tomažu Kendi in Pavlu Groharju, ki sta poskrbela za luči in zvok: skrbno sta pripravila vse zvočne naprave in med nastopom poskrbela da ni prišlo do tehničnih težav.

Jože M. Rožanec

Hvaležni smo za pričevanje in zgled, ki nam zapušča: odpuščanje do tistih ki so prizadeli toliko gorja.

Sledile so recitacije, ki jih je izbrala in režirala ga. Nadica Grohar. Recitatorji (Marjanka Grohar, Pavel Grohar, Kristjan Kopač in Marjana Rožanec) so nam lepo, čustveno in brez pretirane dramatičnosti podali poezije. Vrstili so se Jakopičev „Sonet”, v katerem se iz tujine spominja na domovino in tistih dni, ko so prijatelji padali v kraške lame in umirali za domovino. Sledila je poezija „Ta grobišča” Stanka Janežiča, kjer avtor v imenu naroda prosi Boga odpuščanja zaradi grozotnega zločina in prosi, da bi prihodnji rodovi mogli živeti spravljeni med seboj. Ni sprave brez priznavanja resnice. Ta je zahteva pravičnosti: vrniti čast tistim, katerim je bila odvzeta. Počastiti tiste, ki so dali življenje za vero in narod; iz spomina na nanje in njih žrtev raste in zori narod. Te misli so nam podane v poeziji „Kjerkoli trohnite” Janeza Kranjca in tekstu „Ne pozabi...!” Karla Mauserja. Moč za ohranjevanje slovenstva v tujini črpano iz krv mučencev, nas nagovarja France Papež preko svoje poezije „Mir”. „Niso mrtvi” nam zagotavlja Tone Kuntner: padli so iz ljubezni in zvestobe do vrednot; a vračali se bodo kot kruh svobode in časti.

Za konec smo vsi prisotni zapeli „Oče, mati”, nato pa se razšli.

Ob priložnosti gre posebna

RAST XXXVIII

Kaj počnejo petošolci po Sloveniji? (1)

Abiturijenti srednješolskega tečaja se še naprej potepajo po Evropi. Petnajst let nazaj je bil telefon edina vez s starši v Argentini, pet let kasneje je že bila e-pošta in, če si poznal pravi kotiček si lahko pisal doma celo brezplačno. Zadnje leta pa tehnologija se je razvila in domaćim nudila možnost, da sledijo korake RASTi skoraj „online”. Vsak dan pišejo po

b l o g u , pošiljajo slike, da se vidi, kako lepo se imajo, po drugi strani pa, da ni mamicam in očkom preveč dolgčas po petošolcih. Tudi RAST 38 ima svoj virtualni kotiček. Pokukali smo vanj in marsikaj zvedeli, zdaj pa prenesemo to na papir, da bo tudi drugim dosegljivo.

Ponedeljek, 29. junija je bil prvi dan programa (prejšnjo noč so dospeli z zamudo). Prvi dan pouka so tudi izrabili in spoznali Ljubljano z vodičem. Zvečer pa spoznali druge dijake iz 15 držav.

Drugi dan. Šola je šola, in morali so vstati zgodaj zjutraj. Po kosilu pa hitro na avtobus. Točki

za ogled sta bili Predjamski grad in Postojnska jama. Zimsko napravljene jih je vlak popeljal v čarobni svet, kjer ni dovoljeno slikati ... Za večerjo pa lunč-paketi in „domača“ naloga.

Sreda, 1. julija. Po pouku so se napotili v Brezje. V romarski cerkvi so prepevali in molili Brezjanski in Lujanski Mariji. Po nakupu spominčkov pa so se z avtobusom odpeljali proti Bledu. Veslali so do otočka, pozvonili z zvonom želja in nato ob spremljavi sončnih žarkov plavali nazaj. Imeli so še čas in se žogali, dokler jih niso ponovno klicali na avtobus. Ko je vse kazalo, da gredo nazaj v Dijaški dom, so zavili proti Blejskemu Golfu in se srečali z Aleksandrom Mežkom ter še nekaj zapeli. Ob kateri uri so se vrnili? Brez komentarjev.

V četrtek so pa morali zgodaj vstati in se lepo obleči, saj so obiskali slovenski parlament, kjer se je vršilo XI. Vseslovensko srečanje. Obiskali so še tednik Družina in se vrnili v Dom. Kaj pa pouk? Četrti dan, pa že špricajo! Ne, prenestili so ga na popoldanske ure, zvečer pa ... v kopalnišče Atlantis k zabavi. Po točnih navodilih voditeljev, so se odpravili spati.

Peta dan. Že ob 7ih so vstali. Pridno so se učili, skupno vadili petje, potem pa z dijaki Doma odšli

(peš in v močnem soncu) v Kodeljevo kopališče. Prilegel se je hladen okusen sladoled in dobili so ga, nad njimi pa se je pripravljala močna ploha. Vsi premočeni so pritekli v dijaški dom, se skopali in odšli v gledališče. Po filmu pa na pico in lahko noč.

Sobota, 4. julija. Tudi med „počitnicami“ je treba vstati ob 6ih. Odpeljali so se proti Šmarjetskim toplicam kjer je potekal XVI. Tabor za Slovence po svetu. Prepevali so med mašo. Pred kosilom so lahko uživali bazen ... Na vrsti je bil njihov prvi nastop. Ob koncu prireditve pa na Trubarjevo domačijo pri Velikih Laščah na gasilsko veselico (igrala je skupina Kingston). Plesali, jedli in smeiali so se do poznih urah.

V nedeljo so lahko malo več spali. V Ljubljanski stolnici so se udeležili sv. maše in potem se sprehajali po mestu. Po kosilu so se odpravili na kmetijsko veselico v majhni vasi Volavje. Na Prežganju pa jim je pater Jože Petek razkazal cerkev in blagoslovil potovanje.

Minil je prvi teden RASTi 38 v Sloveniji.

Ponedeljek, 6. julija. Po zajtrku so šli v šolo in se „veliko novega naučili“. Po kosilu pa so se odpeljali v Škofjo Loko. Tam jih je sprejel nadškof Alojz Uran in jim razkazal kapelo. Malo so se odpočili z vajo za nastop in po večerji šli na Ljubljanski grad in se dolgo sprehajali po mali Ljubljani.

V torek je bil pouk, po besedah poročevalcev, „kot vedno ‘zabaven’“. Ta dan so imeli prosto do 16. ure. Razen Nataša in Bojan, ki sta imela intervju z dr. Kristino Toplak (SAZU). Fantje, kaj med prostim časom? Nogomet, tudi če dežuje. Dekleta pa so prepevala ali počivala. Ob določeni uri jih je pot peljala v Šentjošt in dež je pojenal, da so lahko si lepše ogledali okolico. Obiskali so obe cerkvi. Tudi nastopili so v kulturnem domu. Ker je dobro izpadlo so ostali še na zakuski. Potem so samo žezele spati. Pa naj bo, lahko noč do jutri.

Že deseti dan. Za blagoslov je zjutraj lilo kot iz škafa, a popoldne jih je sonce spremljalo pri turnirju odbojke. Argentina je imela kar tri ekipe, ki so osvojile prva tri mesta - pravi talenti, kot se temu reče. Po večerji pa je bil na programu nastop v dijaškem domu. Med publiko so bili dijaki in sorodniki. Po nastopu so nekateri šli z domaćimi na okrog ali pa na sprehod po Ljubljani.

V s e e n o , Prešernov trg je bila točka snidenja.

(*Dalje prihodnjic*)

je bilo posebno slovesno.

Na naslednji Slovenski dan je bil glavni govornik pisatelj Mirko Javornik; članek Vinko Beličiča pa je prebral Vili Čekuta, leta 1983 je bil govornik naš neutralni javni delavec Vinko Lipovec.

Leto 1984 je bilo namenjeno ohranitvi slovenske besede, vodila ga je gospa Helena Ambrožič - Golob. Slavnostni govornik je bil univerzitetni prof. iz New Yorka dr. Peter Remec. Obeležili smo tudi 200-letnico Ontarija in 150-letnico mesta Toronto.

Ko smo leta 1985 praznovali svetovno leto mladine, nam je govorila prof. dr. Branka Lapajne, program pa so popestrili pevski zbori pod vodstvom Blaža Potočnika, Erika Sajnovič s svojo harmoniko ter plesne skupine iz Toronto in Hamiltona.

Naslednje leto nam je v slavnostnem govoru dr. Rudolf Sušelj priklical v spomin, kako so naši dedje in babice v preteklosti ohranjali slovenski jezik in nas opozoril, da je sedaj naša naloga in odgovornost, posredovati to izročilo naši mladini.

O Sloveniji včeraj, danes in jutri nam je leta 1987 govoril dr. Cyril Žebot, profesor na univerzi v Georgetown-u, ki je na tej temi napisal tudi knjigo. 1988 nam je govoril dr. Marko Kremžar, načelnik SLS in član SNO iz Argentine.

(*Dalje prihodnjic*)

SLOVENCI PO SVETU

Slovenski dnevi v Kanadi (1)

Letos mineva pol stoletja od dneva, ko smo se kanadski Slovenci prvič zbrali na Slovenskem letovišču, z namenom praznovanja Slovenskega dneva. V tistem, zdaj že oddaljennem času, je bilo to naše srečanje na kanadskih tleh še polno svežih spominov na leta, ki smo jih preživel v begunskej taboriščih. Srečali smo se s starimi znanci, si segali v roke in obujali spomine na burne čase in doživetja. Mesec maj, Marijin mesec, je bil takrat, kot je še danes za nas Slovence, zaznamovan s spominom na konec komunistične revolucije.

Program, ki so ga za Slovenski dan pripravili člani takratnega Društva Slovencev, nam je obrnil pogled v prihodnost. Po akordih himne stare in nove domovine je sledila sveta maša, pri kateri sta pela zpora Marije Pomagaj in Brezmadežne. Po kosilu je bil kulturni program, po slavnostnem govoru so nastopili telovadci pod vodstvom Franke Gormeka in Oskarja Korena, za njimi pa pevska zpora Fantje na vasi iz Toronto in Cleveland; temu pa je sledila plesna skupina Nagelj in rajanje otrok več plesnih skupin.

Takrat nismo slutili, da se je s to prvo prireditvijo

pričela dolga veriga Slovenskih dni, ki je letos dobila svoj petdeseti člen. Že ob tej priliki je g. Janez Kopač, eden od organizatorjev Slovenskega dneva, izrazil upanje, da bodo morda prireditelji v bodočnosti nadaljevali s pripravo takšnih srečanj. Ni se motil. Pobudo je prevzel in nadaljeval Slovensko Kanadski Svet ter ustvaril tradicijo, ki je bogatila tako našo slovensko kakor kanadsko identiteto. Ob 25-letnici je Slovensko kanadski svet izdal tudi knjigo Slovenski dnevi 1960 - 1984. Pred nekaj leti pa so se organizaciji slovenskih dni pridružili še Vseslovenski kulturni odbor in Slovensko letovišče.

V teku let se je pričelo zbirati na ta dan vse več rojakov ne le iz Kanade, ampak tudi iz Združenih držav Amerike, matične domovine Slovenije in od drugod. Obiskovalce smo poskušali navduševati s slavnostnimi govorniki, ki smo jih vabili iz raznih delov slovenskega zdomstva.

Naj se spomnimo le nekaterih od teh gostov:

Leta 1981 je bil na Slovenskem dnevu slavnostni govornik torontski nadškof, naš rojak dr. Alojzij Ambrožič. Potem smo ga še večkrat povabili in vedno, kadar je on daroval sveto mašo, je ostal še na kulturnem programu kar

G. JOŽE RAZMIŠLJA

Strpnost in razumevanje

V skupnem življenju je potrebno oboje.

Smo zelo različni, že na prvi pogled. Kaj šele v notranosti. Skupno življenje je res lepo in prijetno ravno za to, ker smo tako različni. Potrebno je samo pravilno misliti o sebi in tudi o drugih. Ker se tako dopolnjujemo, se moramo tudi razumeti.

Strpnost in razumevanje pomeni prenašanje sebe in drugih. Različno imamo osebno preteklost. Eni imajo višje študije kot drugi. Poklici so mnogi. Prav tako darovi in sposobnosti. Ti so večkrat neznani. Pa moramo živeti, delati, se veseliti in trpeti skupaj z drugimi. Zato nam je velika potreba po skupnosti in razumevanju.

Druži nas slovenstvo, enak protikomunistični upor vseh, ista vera in ista usoda. Ta pa ni na vse enako vplivala. Nekateri to pokažejo na zunaj s svojim nastopanjem. Različne so

starosti. Nihče naj ne misli, da vse ve in zna.

Vedno bolj, ko se naš „exodus“ razteza v zgodovino, bolj prihaja do izraza in bolj nam je potrebna strpnost in razumevanje.

Starejši gospod, z mnogimi izkušnjami, mi je nekoč odpril oči, ko sem mu potožil neke človeške slabosti in mi je rekel: smo pač ljudje. Do takrat na to nisem mislil. Od takrat pa že velikokrat.

Ne pozabimo, da smo vsi ljudje. Skušajmo se razumevati. Ne imejmo ne sebe, ne druge, za kaj več kot za ljudi.

Nihče ni brez dobrih in ne brez slabih lastnosti.

Bodimo strpni. To, da smo ljudje nepopolni, nas ne opraviči, pač pa nam manjša odgovornost.

Zato se razumevajmo med seboj in skušajmo biti strpni.

ZA DRUŽINSKI UŽITEK

Žlikrofi - žepki presenečenja

Žlikrofi veljajo za značilno idrijsko jed. Na mizi so bili v glavnem ob nedeljah zraven pečenke, goleta, ali pa so jih jedli kot samostojno jed, zgolj zabeljene z ovirki.

Kuhali so jih enkrat ali dvakrat na mesec. Prijavljjeni so (bili) tudi drugod po Sloveniji; nekateri so mesni nadev celo zamenjali s kislo repo ali kislim zeljem.

IDRIJSKI ŽLIKROFI

Sestavine: 25 dag bele moke, 5 jajc, 1 dl vode, 5 dag masla, 2 dag drobtin za zabelo.

Nadev: 70 dag kuhanega in pretlačenega krompirja, 2 jajci, 5 dag zaseke, sol, poper, sesekljana peteršilj, majaron.

Iz moke, jajc in vode naredimo ne preveč trdo testo za rezance. Počiva naj okoli pol ure, nato ga razvaljamo in narežemo na pravokotne krpice. Na vsako pravokotno krpico damo žlico nadeva, krpico prepognemo in robove pa stisnemo. Skuhamo jih v slanem kropu. Kuhane in odcejene zabelimo z maslom.

zamešamo vse sestavine in začimbe. Žlikrok nato še obrnemo, da so robovi spodaj, zgoraj pa naredimo v vsak žlikrok vdolbino. Kuhamo jih 15 minut v slanem kropu. Nato jih odcedimo, stresemo v skledo in zabelimo z drobtinami.

SADNI ŽLIKROFI

Sestavine: 0,5 kg bele moke, 3 jajca, sol, voda po potrebi, 1 žlica olja, maslo za zabelo

Nadev: 0,5 kg suhega sadja, 10 dag masla, 10 dag drobtin, 1 žlička cimeta, 5 dag sladkorja.

Naredimo bolj mehko testo za rezance. Testo razvaljamo v podolgovat pravokotnik. Nanj polagamo v vrsti (z žlico) kupčke nadeva. Nadev pripravimo tako, da zmeljemo sadje in dodamo sladkor, cimet in maslu prepräzene drobtine ter vse skupaj premešamo. Testo nato razrežemo na enake kvadrate in vsako krpico prepognemo čez nadev, robove pa stisnemo. Skuhamo jih v slanem kropu. Kuhane in odcejene zabelimo z maslom.

Ne vem, kako je z vami, a meni se zdi tale julij nadvse imeniten. Pravkar sem po telefonu govorila z mamico in zdi se mi, da je dobre volje. Gotovo ji pomaga tudi hrana v bolnišnici, pri nas pa je glavni kuhar dal odpoved. Končno! Mislim, da dobri Bog vendarle vidi, da potrebujemo malce pomoči. Včeraj je malodane zagorelo v kuhinji, ko je očka pripravljal palačinke, in danes je že navsegda skipelo mleko. V tistem trenutku je poklicala babica in nas vladivo povabila na sobotno kosilo. Očka se je ogorčen upiral, zatrjujoč, da ima sam že vse pripravljeno in da namerava preizkusiti nov recept. Pred njim pa je stal Peter in odprtih ust poslušal pogovor. V zadnjem hipu je slušalko iztrgal očetu iz rok in zakričal: „Pridemo, babi. Ne skribi! Kar pripravi kaj okusnega!“ Osupli očka se je vdal v naše skupno dobro, sama pa mislim, da se je Peter tokrat resnično izkazal. Končno je vsaj v nečem moj zaveznik.

Peljali smo se mimo Novakovih. Na vrtu sem zagledala Luka in njegovega očeta. Dva mestna gospodiča sta se pripravljala k delu na gredicah v vrtu. Izgubljeno sta stala pred kupom gnoja, ki ga je pripeljal sosed Lojze. Ravnakar jima je razlagal, kaj je gnoj in čemu služi. Pomahala sem jima in upala, da bosta do popoldneva, ko se vrnemo, ugotovila, kaj so spomladanska opravila na vrtu.

Babica nas je presrečna sprejela. Dedeček je bil kot vedno zunaj in Peter je že stekel za hlev, da bi ga poiskal. Tako rada imam babico! Vesela sem bila, da bom vse popoldne preživel pri njej, gotovo se bova o marsičem pogovorili. Ko sem stopila v kuhinjo, pa sem obstala. Prvi hip niti nisem vedela, kaj je narobe ali drugače. A v kuhinji je bilo gotovo nekaj nenavadnega. Sredi prostora je stal invalidski voziček, na katerem je sedelo mlado dekle, staro dobrih dvajset let. Prijazno mi je pokimalo, sama pa sem v naglici tuhatala, kaj vse to pomeni. Kdo je ta ženska in kaj dela pri MOJI babici?! Mar ni slišala, da pridemo MI na obisk in da babica ZA NAS pripravlja kosilo? Veste, res se ne spodobi biti pri babici, ko pridemo MI! Komaj opazno sem pokimala v pozdrav. Najbrž bo vsak hip odšla, zato je bolje, da sem navidezno prijazna, kajne? „Pozdravljenja, Maruša. Pa si res tako postaven deklič, kot vedno rada pove tvoja babica.“

Že ta stavek je bil dovolj, da me je spravila v zadrgo. V takih trenutkih, kot veste, me vedno postane sram. Gotovo je gospa prav prijazna.

„Dobri dan,“ sem rekla in ji podala roko. Nekaj časa se ni zgodilo nič. Potem je mladenček z muko dvignila svojo desnico, pri čemer si je pomagal z drugo roko, in mi jo brez težnja položila v odprto dlan. Nisem vedela, kaj naj storim. Končno sem narahlo stisnila ponujene prste in dekle je ponovno, povsem enako in počasi, potegnilo svojo roko k sebi.

„To je Mojca,“ je rekla babica. „Prav pridna

študentka Mojca. Danes bova ponovili nemščino. Veš, pripravlja se na pomemben izpit. Še malo pa bo pred diplomo.“

Babica je Mojci prijazno in spodbudno pokimala.

„Morda bi šli pred kosilom malo ven, Maruša. Zelo ti bom hvaležna, če gresta z Mojco na sprehod okoli hiše. Med tem bom pripravila vse potrebo na kosilo.“

No, že spet. Najbrž sem edino dekle na svetu, ki je tako prikladno za pomoč drugim. Doma moram pomagati Petru, tukaj pa neki Mojci.

„Ne vem, no,“ sem se poskušala izmotati, „saj nisem še nikoli nikogar peljala na vozičku. Ravno sem hotela za računalnik in ...“ Babica me je potisnila pred voziček in v smehu rekla: „Če se je vozička privadila Mojca, ki je bila vrhunska športnica, potem tudi zate ne bo prehudo. Le pojdira!“

In znašli sva se pred hišo. Voziček sem potiskala po potki proti robu gozda. Mali kamenčki, še vlažni od jutranje rose, so se lepili na gumijasta kolesca. Dobro, da me nihče ne vidi, sem pomislila. Le kaj bi rekla Petra, če bi me videla? Še predobro sem se spomnila njenih pripomb na Anjini rojstnodnevni zabavi: „Oh, Maruša, se ti ne zdi, da si že kot prava stara mama? Stalno čepi doma. Če ne bereš, pa pomagaš staršem in tistemu Luku. Čudno, da imaš danes čas za nas! Saj sploh ne veš, kaj se dogaja po svetu. Takšna si kot kakšen invalid!“

Zazdelo se mi je, da je Mojca brala moje misli, saj je rekla: „Ja, res, Maruša, bila sem dobra, najboljša plavalka. Vsi so govorili, kako lepa športna kariera je še pred meno. A en sam napačen gib, napačna odločitev in skok v nepravem trenutku je podrl vse moje sanje. Nisem postala vrhunska športnica, še korak ali dva komaj zmorem brez pomoči. Toda prav moja nesreča je spremenila toliko stvari! Kar verjeti ne morem, koliko dobrih in plemenitih ljudi, ki mi pomagajo, je ob meni. Na primer tvoja babica, ki mi pomaga pri težkih slovničnih vajah. Poglej, še celo ti, ki si mlada in polna zdravja, imaš čas zame. Res lepo od tebe. Pojdiva do gozda, bova pogledali za jagodami!“

Nabrali sva polno skodelico rdečih jagod. Iz jagod Mojčine zgodbe pa se je spletel venec, ki me je pretesel in navdušil. Nobene žalosti, en sam smeh nazuje pripeljal nazaj, ravno na kosilo. Petru so se zasvetile oči ob pogledu na prve jagode, očka pa je posegal po babičinih dobrokah, ki se, kot je rekla, res na morejo primerjati z njegovimi, a ko je clovec lačen ...

Ko smo popoldne prihajali domov, je bil Novakov vrt urejen in gredice polne sadik. Za kuhinjskim oknom sem zagledala Luka in njegovega očeta, ki sta se nečemu ravno na vso moč smejava. Spomnila sem se Mojce in sedla za računalnik.

„Invalid je človek, ki je čudovit. In stara mama je najlepša na svetu!“ Besede sem natipkala in jih poslala Petri.

„Žlahtna čefurščina“

Komu podeljujemo žlahtne nagrade za slovensko literaturo?

JOŽE BARTOLJ

Stal sem na recepciji policisce postaje in si brisal solze. Pred policisce sta stala Radovan in Marina, Acotova matka. Ni bilo šans, da grem ven, dokler se mi še pozna, da sem cmizdril. En bumbar pandurski me je pa gledal pa neki mahal z rokami, da naj se poberem. Ampak ni bilo šans. Odpihoval sem in se poskušal umiriti. Vprašal sem, kje imajo vece, pa mi je debil rekel samo: „Voz!“ Neki sem se brisal v rokav pa gledal Radovana. Bil je bjesan ko pas./.../ Po mojem sploh ni hotel na policisce postajo, ker mu panduri stanu na živac in potem se ne more zadržat in bi se najbrž začel fajtat. Zdaj, ko je mator, se že pozna in potem malo izbegava take situacije. Zato najbrž stoji zunaj z Marino in ne gre na policisce. Nervozen je pa za popizdit. Saj ga kar vidim.

Goran Vojnovič: Čefurji raus (Nagrada Prešernovega sklada 2009, nagrada Kresnik 2009).

Citat je iz knjige, ki je bila letos nagrajena z najvišjo državno nagrado za kulturo. Po besedah urednika založbe Beletrina Mitje Čandra, se pravi stroke, gre za eno boljših del v zadnjem času. Stroka dodaja, da „Ljubljanske Fužine se razdevajo čez barvito čefurščino, v kateri sledimo Markovemu odrasčanju in njegovemu spopadanju z identitetom, starši, stereotipi okolja ...“

Naj povem še to, da so avtorja pred tem kazensko ovadili policisti. Po velikem pompu so na ukaz ministrice

kazensko ovadbo umaknili ...

.../ Slovenci se večkrat radi pohvalimo, kako častimo kulturo, kako nas je naš jezik ohranil, kako se lahko kulturnikom zahvalimo za naš današnji obstojo. .../ Z vdom sodobnih tehnologij, ki so iz sveta naredile globalno vas, si tudi sodobna umetnost in kultura želita delovati „nadnacionalno“, globalno. Zato teženje k jezikovnemu unitarizmu, preseganju meja, nagovarjanju ne več samo svojih rojakov, ampak širše. V tem kontekstu vidim letošnjo nagrado Prešernovega sklada in nagrado Kresnik omenjenemu delu Čefurji raus, ki se v več vidikih približuje trendu podiranja nacionalnih mej in mitov. Pisatelj tu ne more več nastopati kot ohranjevalec neke narodne identitete (saj je njegova identiteta drugačna, tuja, le rodil se je tukaj). Njegov jezik je parodija na materinščino. Ne uporablja niti našega jezika niti jezika svojih staršev, ampak mešanicu, spakedranščino, ki diši po preseganju meja, globalizmu. Važna je iskriva zgodba in problem, ki se čimborj približa bolj ali manj uspešnemu zlivanju kultur in bi nanj lahko naleteli tudi kje drugje. Ob tem pa se mi, kot pripadniku tega naroda, seveda zastavlja nekaj vprašanj:

Kaj bi bilo, če bi jaz kot Jože Bartolj napisal knjigo s tem naslovom? Zakaj v šolah še ne poučujejo „žlahtne čefurščine“ (kot se je nekomu zapisalo v kritiki omenjene knjige), saj bi mladi potem lažje prišli do kakšne slovenske literarne nagrade? Kako je moč kot kulturni presezek nagraditi besednjak iz zadnjega dela avtobusa? (Mimogrede, že na prvih treh straneh smo našteli trideset besed, ki se jim

v kolikor toliko spodobnem pogovoru Slovenci izogibamo.

„Sočnost“ najnizkotnejšega besedišča pa je zočeno na prav vseh od 17 strani knjige ... Ali je upravni odbor za podelitev Prešernovih nagrad zaradi tega skrival nominiranec? Ali so bili policisti in kazenska ovadba pravzaprav del plana, kako to izpeljati? Kako bi ta zgodba zvenela, če bi bila napisana v slovenščini? Na ta vprašanja niti ne želim odgovarjati in vam jih le ponujam v razmislek ali razpravo.

Sam pa vidim v tem še korak dlje v odtujevanju kulture in umetnosti človeku. Ker če je to delo, ki je izpostavljeno in nagajeno kot presezek, potem res ne vem več, kje je mej. Če danes država nagrajuje estetsko tako pomanjkljiva dela, kako naj se ljudje s tem sploh še identificiramo?

Zanima me, kaj na zapisano pravi jezikovni gurman Saša Vuga, ki v zadnjji knjigi lektorici ni dovolil popraviti ene vejice, ker bi sicer stavek ne zvenel tako, kot si ga je zamisli. Kako je z lekturo Vojnovičeve knjige, ste lahko slišali. Ne policisti, tisti, ki imajo radi slovenski jezik, bi ga morali ovaditi. Ampak komu? Uradu za jezik?

Tu mi pride na misel še pokojna Zmaga Kumer, ki je na vprašanje, kaj pa ona rada bere, povedala, da je zelo izbirčna. Da mora biti knjiga predvsem „snažna“, kot se je izrazila. Tisto, kar se ne govori na ulici, ali kar se ne dela javno, po njenem mnenju v knjigo ne sodi, ker se ne spodobi. In spodbost je nekaj, kar v tej knjigi nedvomno nima mesta.

(Članek je iz daljšega zapisa z naslovom „Kultura nas je nekoč držala pokonci, kaj pa danes?“ v novi številki revije Tretji dan, maj/junij 2009)

Čefur je slogovnoobarvana beseda, ki \o «Slabšalno označuje prebivalce Slovenije, ki so po narodnosti po navadi iz držav bivše republike Jugoslavije.- Op. ur. po Wikipediji.»

Zgodba o prijateljstvu

študentka Mojca. Danes bova ponovili nemščino. Veš, pripravlja se na pomemben izpit. Še malo pa bo pred diplomo.“

Babica je Mojci prijazno in spodbudno pokimala.

„Morda bi šli pred kosilom malo ven, Maruša. Zelo ti bom hvaležna, če gresta z Mojco na sprehod okoli hiše. Med tem bom pripravila vse potrebo na kosilo.“

No, že spet. Najbrž sem edino dekle na svetu, ki je tako prikladno za pomoč drugim. Doma moram pomagati Petru, tukaj pa neki Mojci.

„Ne vem, no

NOVICE IZ SLOVENIJE

NOVI X33 TUDI S SLOVENSKIM DENARJEM

Vlada je sprejela sklep, da se Revozu dodeli finančna spodbuda za investicijski projekt proizvodnje novega vozila z delovnim imenom X33 v višini 14,3 milijona evrov. «Gre za uvedbo novega vozila X33 v proizvodni proces podjetja Revoz, Če je dejal minister za gospodarstvo Matej Lahovnik in dodal, da se to vozilo uvršča v segment majhnih vozil. «Gre za moderno urbano vozilo z visokim nivojem dodelave, Če je še dejal. V Revozovi novomeški tovarni bodo tako ob celi in tvingu začeli izdelovati še tretji Renaultov model.

NOV DEL AVTOCESTE

Slivnici pri Mariboru so odprli nov avtocestni odsek Slivnica - Draženci. 19,8-kilometrski odsek bo pripomogel predvsem k večji prometni pretočnosti, k manjši onesnaženosti in k večji varnosti udeležencev v prometu. Kljub temu pa problem ni še popolnoma odpravljen, saj odsek ne pride do hrvaške meje.

NA LENTU POL MILIJONA OBISKOVALCEV

Festival Lent je letos s svojimi 429 prireditvami privabil več kot 500.000 obiskovalcev, na skupno 42 prizoriščih pa je gostil več kot 4300 nastopajočih iz 43 držav, je statistiko festivala posredoval njegov organizator, Narodni dom Maribor. Festival je na Dravskem nabrežju potekal od 26. junija do 11. julija.

IZ GRČIJE PRINESLI GRIFO A

V nacionalnem referenčnem laboratoriju za influenco Inštituta za varovanje zdravja (IVZ) so potrdili še 15 primerov okužb z novim virusom gripe A (H1N1). Gre za skupino srednješolcev, ki so se vrnili z maturantskega izleta v Grčijo in so jih v soboto pregledali v novogoriškem zdravstvenem domu. Vsi zaradi blage klinične slike bolezni okrevali v domači oskrbi. Skupno število doslej obolelih v Sloveniji je takoj naraslo na 63.

PO SVETU

NOVI PREDSEDNIK EP

Pretekli teden je minil v znamenju konstitutivnega zasedanja novega Evropskega parlamenta. Ta je prinesel tudi novega predsednika. To je postal Jerzy Buzek, ki je poljski evropski poslanec in je dobil podporo treh največjih parlamentarnih skupin. Kdo je torej novi mož, ki zdaj vodi Parlament? Jerzy Buzek se je rodil 3. julija 1940 v Zgornji Šleziji, poljski vasi, ki so jo takrat okupirali nacisti. Zgodaj se je odločil, da se bo posvetil znanosti. Opravil je doktorat iz kemije in enoletno prakso v Cambridgeu, kjer so mu ponudili štipendijo, da bi ostal v Veliki Britaniji. Ponudbo je zavrnil in se vrnil na Poljsko, kjer je predvidel propad komunističnega sistema. Kot najstnik je Buzek sanjal o tem, da bi bil poslanec na Poljskem brez socializma. Od padca komunizma leta 1989 so štiri leta rekordni čas na tem položaju. Kot premier je Poljski pomagal, da je vstopila v zvezo NATO leta 1999, državo pa je pripravil tudi na vstop v EU. Jerzy Buzek je nastopal na konferencah: energetska varnost in mednarodna politika so njegove najmočnejše teme.

EVROPSKA POLITIKA

Evropska komisija bo v letošnjem letu namenila 70 milijonov evrov v sklad za spodbujanje naložb v državah evropske sosedske politike. To je ključni finančni mehanizem evropske sosedske politike, ki je bil ustanovljen pred dvema letoma, in je namenjen financiranju večjih naložbenih projektov na področju energetike, prometa, okolja in socialnega sektorja. Sredstva sklada so prvenstveno namenjena državam, ki so z EU že podpisale akcijski načrt v okviru evropske sosedske politike, to so Armenija, Azerbajdžan, Egipt, Gruzija, Jordanija, Libanon, Moldavija, Maroko, Palestinska uprava, Tunizija in Ukrajina. Sicer bo za celotno obdobje med letoma 2007 in 2013 Evropska komisija skladu namenila 700 milijonov evrov.

HONDURAS

Pogovori o končanju politične krize v Hondurasu, ki potekajo ob posredovanju kostariškega predsednika Ariasa, so se v nedeljo spet končali brez dogovora. Začasna honduraška vlada, ki jo vodi Micheletti je namreč zavrnila Ariasov predlog, ki med drugim predvideva oblikovanje vlade narodne enotnosti pod vodstvom odstavljenega predsednika Zelaye. Predstavnik Michelettijeve delegacije je predlog označil za povsem nesprejemljivega, še posebej zato, ker predvideva vrnitev Zelaye kot predsednika, in poudaril, da to pomeni neposredno vmeševanje v zadeve Honduras. Sicer pa je Zelaya novinarjem v Nikaragvi sporočil, da v Hondurasu organizirajo notranji odpor, ki naj bi ga pripeljal nazaj v državo. Kot je znano, ga je namreč vojska pred tremi tedni izgnala iz domovine.

ZDRAVSTVENA KARTICA

Evropsko kartico zdravstvenega zavarovanja, ki poenostavlja dostop do najnih zdravstvenih storitev na potovanjih oziroma med začasnim bivanjem v drugih evropskih državah, uporablja 180 milijonov Europejcev oziroma 35 odstotkov državljanov 31 evropskih držav, v katerih je kartica v veljavi. Sem

PISALI SMO PRED 50 LETI

DUH. SVETNIK AL. KOŠMRLJ - 60 LETNIK

V soboto dne 25. julija t. l. bo dopolnil 60 let svojega življenja g. duhovni svetnik Alojzij Košmrlj. Življenjski jubilej bo slavljen v polnem zdravju in delavnosti, ki je bila značilna za vse njegovo življenje. (...)

SLOVENCI V ARGENTINI

BUENOS AIRES

V. kulturni večer Slov. kult. akcije je bil v petek dne 17. julija ob pol osmih zvečer v Slovenski hiši na Ramon Falconu. Bil je v okviru literarnega odseka SKA ter ga je vodil predsednik tega odseka dr. Tine Debeljak, predaval je pa prof. Alojzij Geržinič o temi: Kaj je in kakšna je slovenčina. Snov se je nanašala s posebnim ozirom na pravopis in pravorečje in je zajemala: 1. nazore o slovenčini, 2. razvojne tendence in 3. lingvistične značilnosti z njih pravorečnimi in pravopisnimi odsevi. (...)

OBČNI ZBOR FEDECE

Mlado mednarodno društvo akademikov FEDECE (Federación de Estudiantes Exiliados del Centro y Este Europeo) je dopolnilo prvo leto svojega delovanja. (...)

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča. V družini Jožeta Podgorelca in njegove žene ge. Francke roj. Zor v San Justu se je rodila hčerka Vanda-Frančinka. Srečni družini naše čestitke.

BERAZATEGUI

Poročilo o slovenskem tečaju Ivana Cankarja

Pouk se je pričel 7. marca. Šola je pri Šterbenčevih - v novem prostoru, ki služi trenutno samo šolskemu pouku. Krajevni šolski svet, ki ga sestavljajo gg. Škerelj Stane, Šterbenc Janko, Vidmar Jože in ga. Olga, je s straši otrok oskrbel jako udobne šolske klopi.

Pouk se vrši ob sobotah. Tečaj vodi požrtvovalna učiteljica gdč. Anica Šemrov. Poučuje vsakih 14 dni od 15. do 17. ure, verouk pa č. g. Stanko Škrbe vsakih 14 dni od 15.30 do 17.30.

Tečaj šteje 17 otrok, ki so razdeljeni v 3 skupine. Nižjo skupino obiskujejo: Dolenc Rudi, Hribar Tonček, Omahna Matjaž, Pucko Andrej, Vidmar Andrej, Vitrib Franci, Ogrin Stanka in Škerelj Andreja; srednjo skupino: Šterbenc Friderik, Dolenc Marija in Vidmar Nevenka; višjo pa: Dolenc Marta, Ogrin Marta, Poželnik Marta, Pucko Jelka, Šterbenc Lučka in Marjetka.

MAR DEL PLATA

G. Boris Koman župnik v Mar del Plati

V ponedeljek, dne 6. t.m. nas je Slovence v Mar del Plati veselo presenetila vest, ki smo jo brali v tukajšnjem časopisu in slišali med novicami obeh radijskih postajah v Mar del Plati, da je naš rojak, g. Boris Koman prejšnji dan, to je, v nedeljo 5. t.m. prisegel pred pristojnimi cerkvenimi oblastmi kot novi župnik stolne župnije sv. Petra in sv. Cecilije v Mar del Plati. (...)

Svobodna Slovenija, 23. julija 1959 - številka 30

spada 27 držav članic Evropske unije, pa tudi Islandija, Litva, Norveška in Švica. V Sloveniji je ob koncu lanskega leta kartico uporabljalo 27,7 odstotkov državljanov.

POD VODO

Močne padavine in poplave so v Indiji od začetka monsunskoga obdobja terjale že več kot 400 življenj. Po navedbah oblasti je poleg tega po vsej državi več deset tisoč ljudi moralno zapustiti svoje domove. Kot poroča indijska tiskovna agencija, je samo na zahodu in jugu Indije v zadnjih 24 urah umrlo najmanj 21 ljudi. Iz Mongolije medtem poročajo o najhujših poplavah v zadnjih 40 letih. V njih je po besedah predstavnik tamkajšnjega Rdečega križa umrlo že več kot 20 ljudi, več deset pa jih je ostalo brez strehe nad glavo.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Antonio Mizerit / Proprietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Alenka Godec / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA / Teléfono: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: eslovenia@sinectis.com.ar

Za Društvo ZS: Alenka Jenko Godec / Urednik: Tone Mizerit

Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Franci Markež, Jože Martin Rožanec, Maruča Zurc, RAST XXXVIII in Ema Pogačar.

Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

RESUMEN DE ESTA EDICIÓN

LAS RELACIONES CON CROACIA

El presidente de Croacia, Stipe Mesić, se reunió por primera vez con la flamante primer ministro croata Jadranka Kosor. Entre los temas del encuentro estuvo el bloqueo esloveno a las negociaciones croatas de adhesión a la Unión Europea. El presidente Mesić señaló que las cuestiones bilaterales hay que tratarlas de modo bilateral y, de esta manera, liberar las negociaciones para la entrada a la UE. La primera Kosor afirmó que la inclusión de Croacia a la Unión, además de resolver el tema de la crisis financiera, son los puntos fundamentales de su gestión. Según fuentes oficiales del gobierno croata, en la reunión que mantuvieron Kosor con el presidente del parlamento irlandés, ésta le manifestó que Zagreb está completando las reformas y adaptando su legislación a las normas de la UE, es decir, está cumpliendo con la tarea encomendada. En otras declaraciones Jadranka Kosor expresó sus esperanzas de que Eslovenia y Croacia resuelvan el problema de fronteras. (Pág. 1)

FOLKLORE DE EXPORTACIÓN

Casi un año atrás el Grupo folclórico de Pristava se puso una meta, repetir la visita a Eslovenia y actuar para el público después de catorce años. El nombre del grupo es el mismo, pero sus integrantes son un poco más jóvenes de aquellos que se presentaron en 1995. Bajo la organización de Slovenija v svetu y el apoyo de la Oficina de Eslovenos por el mundo, cumplieron el objetivo en el mes de julio. Bailaron en Lenart, Trieste, Škofja Loka, Ig, Ptuj, Šentjošt, Ljubljana, Šentjakob y en cada uno de los lugares fueron muy bien recibidos. Presentaron bailes típicos de diferentes regiones eslovenas e incluyeron el tango y un enganchado de varios bailes típicos argentinos. Los integrantes de grupo también cursaron un seminario de dos días en el que conocieron o consolidaron el conocimiento sobre los pasos de baile, las posturas y los trajes típicos eslovenos. (Pág. 2)

HOMENAJE

El domingo 28 de junio el centro esloveno de Castelar conmemoró a los domobranci. El homenaje se realizó en dos partes. En la primera Janez Kokalj brindó testimonio acerca de sus experiencias durante la revolución comunista en Eslovenia y el sufrimiento al ser enviado desde el campo de refugiados austriaco, nuevamente a territorio esloveno y finalmente, cómo pudo escapar de aquel infierno. La segunda parte constó del recitado de poesías de reconocidos autores eslovenos. (Pág. 3)

RAST XXXVIII

En el número de esta semana se publica un racconto de las actividades programadas para los chicos de quinto año que el 28 de junio viajaron a Eslovenia en viaje de estudio. Las clases de idioma esloveno en la escuela de verano comenzaron el 29 de junio. Pero hubo tiempo para recorrer el país y visitar puntos turísticos importantes. Recorrieron la capital, Ljubljana, fueron a la isla de Bled previo paso por la iglesia de Brezje. También hubo que levantarse temprano para algunas excursiones como la visita del parlamento esloveno. Ese día terminó en las piscinas de Atlantis. Otros en cambio, bajo la intensa lluvia, corriendo para cambiarse de ropa y volver a salir, por ejemplo, al cine, a ver una "en esloveno". No hubo solo estudio y excursiones, también presentaron los numerosos artísticos que practicaron durante meses en Buenos Aires. Las "veselicas" incluyeron baile hasta altas horas de la noche. No dejaron de lado el deporte y demostraron todo lo que sabían sobre el vóley. (Pág. 3)

BECAS PARA CURSOS DE ESTUDIO EN ESLOVENIA

Desde la embajada de la República de Eslovenia en la Argentina nos enviaron la información acerca de la convocatoria para la concesión de becas para las minorías eslovenas por el mundo, en los estudios de grado en la República de Eslovenia para el año académico 2009/2010. La documentación pertinente se puede encontrar en el sitio web del Fondo público para el desarrollo de los recursos humanos y las subvenciones de Eslovenia www.sklad-kadri.si, las condiciones y demás aspectos a cumplir para la obtención de la beca también están publicadas en el portal www.slovenci.si. El plazo de presentación vence el 30 de septiembre de 2009. (Pág. 6)

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 180, pri pošiljanju po pošti \$ 245, Bariloche \$ 215; obmejni države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države.

Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.

Čeke: v Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750 - C1289ABJ Buenos Aires - Argentina - Tel.: (54-11) 4301-5040. - E-mail: info@vilkocom.ar

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta Nº 7211
R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153	

MALI OGLASI

TURIZEM

TURISMO BLED
EVT Leg. 12618

Dis. 2089

de Lucia Bogataj

H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo

Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI

Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihijater. Konzultorji v Ramos Mejiji, Tabladi in Belgrano. Ordinira ob ponedeljkih in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14 ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na 15-6942-7574.

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnička - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejia - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

DOBOVŠEK & asociados - odvetniki. Započinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@fibertel.com.ar

Dra. Ana C. Farreras de Kočar. - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Martes y viernes de 15 a 18 hs. Ricchieri 67 3º H (1704) Ramos Mejia. Tel.: 4656-4039 - Cel.: 15-6447-9683 farrerasanac_te@yahoo.com.ar

OSEBNE NOVICE

Nova diplomantka Decembra 2008 je Andrea Cecilia Jenko de Barbera dokončala študije na Universidad del Museo Social Argentino in prejela naslov „Traductora literaria“ in „Traductora pùblica en idioma inglés“. Čestitamo in želimo obilo uspehov!

Društvo Slovenska Pristava prireja DOMAČE KOLINE

v soboto, 25. avgusta. Prodaja od 19. ure naprej, in v nedeljo po maši Naročila na 4627-4935 in 4481-3541

Štipendije za dodiplomski študij v Sloveniji

Iz veleposlanstva Republike Slovenije prihaja sledeče sporočilo: „Na prošnjo Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu vam posredujemo informacijo o razpisu za dodelitev štipendij za Slovence v zamejstvu in Slovenia po svetu za dodiplomski študij v Republiki Sloveniji za študijsko leto 2009/2010.“

Razpisna dokumentacija se nahaja na spletni strani Javnega sklada Republike Slovenije za razvoj kadrov in štipendije: www.sklad-kadri.si, informacija o razpisu pa je objavljena tudi na portalu www.slovenci.si, novica o razpisu s povezavama na omenjeni internetni strani pa tudi na spletni strani veleposlanstva

(www.buenosaires.veleposlanstvo.si).

Do štipendije po tem javnem razpisu so upravičeni: kandidati, ki prvič uveljavljajo pravico do štipendije za Slovence v zamejstvu in Slovenia po svetu, štipendisti, ki že prejemo štipendijo za Slovence v zamejstvu in Slovenia po svetu in nadaljujejo študij v višjem letniku v študijskem letu 2009/2010 ter štipendisti, katerim je štipendijo za Slovence v zamejstvu in Slovenia po svetu dodelil CMEPIUS in jim je v študijskem letu 2008/2009 pravica do štipendije mirovala ter nadaljujejo študij v višjem letniku v študijskem letu 2009/2010.

OBVESTILA

SOBOTA, 25. julija:
SKA vabi na predavanje filma Skriti spomin - del življenja Angele Vode, ob 20. uri v Slovenski hiši.

ČETRTEK, 30. julija:
Izredna seja ZSMŽ, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 2. avgusta:
ZSMŽ s Pristave vabi na avdiovizual „Ob prihajjanju slovenskih beguncev v Argentina“, v izvedbi arh. Jureta Vombergarja, po sv. maši.

SOBOTA, 8. avgusta:
Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 9. avgusta:
39. mladinski dan v Slomškovem domu.

ČETRTEK, 13. julija:
Redna seja Zedinjene Slovenije, ob 20. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 15. avgusta:
Ob taktu barv VII, v San Martinu.

NEDELJA, 16. avgusta:
Romanje v Lourdes

ČETRTEK, 20. avgusta:
ZSMŽ iz San Martina bo imela mesečni sestanek,

ob 16. uri v Domu. Govorila bo ga. Maruča Zurec, kako naj pazimo na hrbitenico. Sestanek v mesecu juliju je bil odpovedan.

SOBOTA, 22. avgusta:

Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši. Razdelitev spričeval za prvo polletje.

Koncert okteteta Suha v Našem domu v San Justu.

NEDELJA, 23. avgusta:

Obletnica Rožmanovega doma Proslava šolskih otrok na čast sv. Alojziju in na čast bl. Antonu Martinu Slomšku.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 22. julija 2009

1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,42 US dolar
1 EVRO	1,57 KAD dolar
1 EVRO	5,48 ARG peso

„V Njem živimo, se gibljemo in smo“
(Apd 17,28)

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da nas je 7. julija, po dolgem trpljenju zapustil, v 85 letu starosti, nas predragi mož in oče.

GABRIJEL PREŠERN

Iskrena zahvala g. F. Cukatiju za mesečna sv. obhajila; g. dr. A. Kukovici in vsem, ki so somaševali pri pogrebni maši; g. dr. J. Rodetu za duhovno pomoč in molitev ob krsti; g. P. Carusso za večkratne obiske med boleznjijo.

Vsem rojakom, prijateljem in znancem, ki so ga spremljali in zanj molili. Priporočamo ga v molitev!

Žalujoči:

žena: Marija Tomaževič.
sinovi in hčere: Janez, Mojca, Francka, Tone, Helena in Ciril.
zeti in snahe: Liliana, Janez, José, Enrique in María Alina.
vnuki: Lukas, Federico, Pablo-Laura, Matias; Saši-Marcelo, Nevenka-Dani; Marjana-Nicolás; Cecilija-Dani in Gabrijel; María Clara in José Ignacio; Franci, Martin in Augustin; Tomás, Lucía in Javier.
pravnuki: Myrna, Ivan in Federica
ter ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Lesce, Jesenice

skih društvih, organizacijah oziroma drugih strukturah zunaj Republike Slovenije.

ROK ZA PRIJAVO

Rok za prijavo na razpis je vključno 30. septembra 2009. Prijave morajo biti oddane na naslov: Javni sklad Republike Slovenije za razvoj kadrov in štipendije, Dunajska 22, 1000 Ljubljana, Republika Slovenija.

DODATNE INFORMACIJE

Dodatne informacije so na voljo na spletnem forumu javnega sklada Slovenci v zamejstvu in po svetu, osebno ali telefonsko pa v času uradnih ur od ponedeljka do petka med 9. in 12. uro, ob sredah tudi med 14. in 16. uro pri Maji Deisinger (e-pošta: maja.deisinger@sklad-kadri.si, tel. št. 01/434 58 96 ali 01/434 10 80).

MERILA

Vloge novih kandidatov se ocenjujejo na podlagi dveh meril, in sicer študijskega uspeha oziroma povprečne ocene (zadnjega letnika zaključenega izobraževalnega programa) in aktivnega sodelovanja v sloven-

Naš dom vabi na Prijateljski asado

V nedeljo 26. Julija ob 13.00 uri v Našem domu

Čisti dobiček je namenjen za misijonsko delo, ki ga opravlja Pedro Opeka na Madagaskarju.

Lepo vabljeni!

Prijave za kosilo pri Mici Malavašič Casullo (4441-5528) ali v pisarni Našega doma (4651-4914)

Pisarna uradije: - vsak ponedeljek, torek in četrtek od 8.00 ure do 12.00 ure. - vsako sredo in petek od 17.30 ure do 21.00 ure.

Slovenska kulturna akcija**Skriti spomin - del življenja Angele Vode**

(komunistična aktivistka in feministka, obsojena na 16 let zaporne kazni v Nagodetovem procesu v SFRJ)

Uvodne besede: arh. Jure Vombergar

Po filmu debata

V soboto, 25. julija ob 20. uri, v malo dvorani Slovenske hiše

39. MLADINSKI DAN V SLOMŠKOVEM DOMU

v nedeljo 9. avgusta

8.45: Dviganje zastav
9.00: Sv. maša
10.00: Začetek tekmovanj
12.30: Kosilo
19.00: Kulturni program
Nato prosta zabava.

Vsi lepo vabljeni!

Castelli 28 - Ramos Mejia

Jaz sem vstajenje in življenje,
kdor veruje vame bo živel, tudi če umre.
Janez 11, 25

V globoki žalosti sporočamo prijateljem in znancem, da nas je 7. julija v 23. letu starosti na posledicah nesreče nenadoma zapustil naš ljubi sin, brat, vnuk, nečak in bratanec

Miha Mizerit

Vdani v voljo božjo molimo za pokoj njegove duše.

Žalujoči:

mama Alicia Trivi in oče Marko;
brat Marko in žena Gina, sestra Ljudmila, dekle Carolina;
stara mama Vera;
strici in tete: Martina in Lojze, Metka, Tone ter Matilde in Julio;
sestrične in bratranči, ter ostalo sorodstvo.

Mehika, Buenos Aires, Mar del Plata, Houston, Slovenija